

Два потпуно нова тенка Т-80 и гомила војне опреме искрцана је из теретног брода "Сабета" у Конакрију. У главни град Гвинеје је од почетка године пристало укупно пет оваквих бродова, који су у овај део Африке допремили наоружање за руски "Афрички корпус" и снаге владе у Малију, који су од краја априла на удару необичне коалиције локалне подружнице Ал каиде и туарешких побуњеника. Непрестане борбе довеле су ионако нестабилну државу на ивицу распада, праћеног протеривањем и убијањем локалног становништва.

Гвинејски коридор, којим у Мали стижу наоружање, муниција, гориво, резервни делови, дрoнови, али и плаћеници који су од кључног значаја за опстанак владе генерала Асимија Гоите, чије јединице два месеца покушавају да разбију серију блокада Туарега и Ал каидиних исламиста.

Ови теретни бродови били су укотвљени у делу луке у Конакрију у којем се обично утоварује боксит, који у овој држави, више од две деценије, контролише руски гигант Русал. Гвијена има највеће резерве ове руде на свету, а очекује се да кинеске компаније у блиској будућности уложе милијарду долара у нова постројења.

Руски тенкови у Конакрију

Улазак Русала у Гвинеју, готово моментално, за последицу је имао ближе економске везе између Москве и Конакрија, које су, временом, добиле и стратешку димензију, пошто је ова афричка држава постала логистички центар за руске војне операције у Африци.

Руска веза за опстанак владе у Бамаку

Истовремено, нови канал снабдевања постао је најважнија артерија за опстанак власти у Бамаку, јер су снаге генерала Гоите, претходно, зависиле од добре воље суседа, махом Сенегала и Обале Слоноваче.

Гвинејски коридор је, тако, омогућио Малију излаз на Атлантски океан, снажнију подршку Русије, али и мању зависност од Запада, што је први човек власти у Бамаку и желео још од када су се француске снаге, пре четири године, повукле из ове државе.

Генерал Гоита је одлазак Француза прославио најављујући крај неоколонијализма, али су се, убрзо, повампириле снаге Групе за одбрану ислама и муслимана (Jama'at Nusrat al Islam va al Muslimin-JNIM) и Фронт за ослобођење Азавада, митске туарешке државе која је 2013. године једнострано прогласила независност.

Генерал Асиси Гоита

Туареге су убрзо поразиле снаге сачињене од војске Малија и француске Легије странаца, али је побуна, некако, опстала у подручјима за која Бамако није показао

претерани интерес, све до нове офанзиве побуњеника 25. априла.

Борбе су почеле пошто је бомбаш самоубица улетео аутомобилом у добро утврђену касарну Кати, свега десетак километара удаљену од центра престонице, где се на очиглед згрожених званичника министарства одбране и официра разнео убивши министра Садија Камару и неколико чланова његове породице.

Хиљаде мртвих и око 150.000 избеглица

Уследело је жестоко пушкарање које је трајало неколико сати пре него што су се припадници снага коалиције радикалних исламиста и бораца за независност земље Туарега повукли.

Војска Малија и руски Афрички корпус су били просто прегажени после кратких борби око Кидала, па су град напустили након преговора у којима су, јављају локални медији, посредовали и Алжирци.

Осим престонице Бамака, **борбе су сатима вођене на прилазима још најмање четири града**, а војсци, којој помажу руски плаћеници покушавају да, уз помоћ авијације, зауставе нападе побуњеника.

Од тада, како тврде посматрачи, страдало је неколико стотина бораца са обе стране, али и неколики хиљада цивила, који су се, несрећним случајем, нашле на путу ривалских формација. Од борби је избегло најмање 150.000 људи.

Обе групе побуњеника окупљене су око кључне личности овог покрета – Ијада аг Галија, пустинског песника и несуђеног перкусионисте групе Тинаривен, која је изводећи неке од његових песама три пута наступала у Србији – први пут на Белефу 2005, потом 2012. у Дому омладине на Тодо Мундо фестивалу, а последњи пут на Егзиту 2016. године.

Лидер побуне, Ијад аг Гали

Аг Гали је, пак, 2017. године положио заклетву верности Ајману ел Завахирију, тадашњем вођи Ал Каиде и основао Групу за одбрану ислама и муслимана (Jama'at Nusrat al Islam wa al Muslimin-JNIM), савез неколико исламистичких формација који представља регионални огранак Ал Каиде.

На тај начин, овај део Африке постао је полигон за испитивање снаге међу великим силама, јер територије које су претходно напустили Французи, постепено заузимају руске компаније и плаћеници некадаше групације Вагнер.

Такву ситуацију покушали су да искористе побуњеници, који су на почетку офанзиве имали подршку унутар редова армије Малија, па неколико официра очекују суђења због наводне издаје, док је Француз Јан Везилије већ осуђен на 20 година робије због "покушаја дестабилизације владе".

